

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13CoR/1/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122204817
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ama Odalošová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6122204817.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amy Odalošovej a členov senátu Mgr. Stanislavy Salajovej a JUDr. Vladimíra Šalamúna, v právnej veci žalobcu A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. XXX, XXX XX D., právne zastúpeného JUDr. Zuzanou Tomášovou, advokátkou so sídlom ul. Železničná 90/12, 017 01 Považská Bystrica, proti žalovanému C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX D., právne zastúpenému JUDr. Magdalénou Lesayovou, advokátkou so sídlom Hlavná 27/A, 917 01 Trnava, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 62Cr/2/2022-150 zo dňa 20. 04. 2023, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. a IV. **p o t v r d z u j e**.
- II. Odvolanie proti výroku III. rozsudku súdu prvej inštancie **o d m i e t a**.
- III. Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %, ktoré je žalobca povinný zaplatiť žalovanému v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom Okresný súd Banská Bystrica (ďalej „súd prvej inštancie“) návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol (výrok I.), žalobu zamietol (výrok II.), návrh žalobcu na povolenie odkladu vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku sp. zn. R/27/2021 zo dňa 18. 10. 2021 vydaného rozhodcom JUDr. Milanom Vojtekom, LL.M zamietol (výrok III.) a o trovách konania rozhodol tak, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 % (výrok IV.).

2. Rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 10. 01. 2022 domáhal voči žalovanému zrušenia rozhodcovského rozsudku sp. zn. R 97/2021 zo dňa 18. 10. 2021, vydaného rozhodcom JUDr. Milanom Vojtekom, LL.M, so sídlom Jilemnického 30, 036 01 Martin, ktorým mu ako žalovanému v rozhodcovskom konaní bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi (žalovanému tohto súdneho konania) sumu 56.709,55 Eur s príslušenstvom, a to s poukazom na ustanovenie § 40 ods. 1 písm. a) zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o rozhodcovskom konaní“ alebo „ZoRK“). Podľa názoru žalobcu dohoda o rozhodcovskej zmluve nebola uzatvorená podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, rozhodcovským rozsudkom bol rozhodnutý spor, pre ktorý nebola uzatvorená rozhodcovská zmluva, rozhodcovský súd nebol ustanovený a zároveň ustanovenie rozhodcovského súdu a priebeh rozhodcovského konania boli v rozpore s ustanoveniami zákona o rozhodcovskom konaní a tieto skutočnosti mali vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Zároveň žalobca žiadal o odklad vykonateľnosti predmetného rozsudku v zmysle § 40 ods. 3 zákona o rozhodcovskom konaní poukazujúc na prebiehajúce exekučné konanie vedené voči žalobcovi ako povinnému na Okresnom súde Banská

Bystrica pod sp. zn. 47Ek/3471/2021, ktoré bolo začaté na návrh žalovaného tohto konania ako oprávneného na základe exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku, ktorého zrušenia sa žalobca domáhal v tomto súdnom konaní.

3. Súd prvej inštancie uviedol, že aktívna aj pasívna vecná legitímácia sporových strán v konaní sporná nebola, sporná medzi stranami bola skutočnosť, či zo strany žalobcu bola dodržaná zákonná prekluzívna lehota na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, keď žalobca doručenia predmetného rozsudku popieral. Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že napadnutý rozhodcovský rozsudok bol žalobcovi doručovaný do vlastných rúk, pričom podľa doručky nachádzajúcej sa v rozhodcovskom spise bolo doručenie zásielky poštou vybavené dňa 22.10.2021, skutočnosť ktorú mal súd preukázanú aj ďalším listinným dôkazom - výpisom Slovenskej pošty, a. s. o sledovaní zásielok, z ktorého je zrejmé, že zásielka na pošte D. E. C., t. j. v mieste bydliska žalovaného bola vydaná dňa 22.10.2021. Preukazom splnomocnenca zo dňa 27.05.2019 vystaveného Slovenskou poštou a.s. mal súd preukázané, že žalobca na preberanie zásielok so službou „Do vlastných rúk“ na neobmedzené obdobie splnomocnil osobu menom C. B.. Žalobca sa k tomuto dôkazu žiadnym spôsobom nevyjadril, nepoprel ním udelené splnomocnenie na preberanie zásielok a nenavrhol vykonať ďalšie dokazovanie, ktorým by sa vyvrátilo tvrdenie, že rozsudok bol prevzatý splnomocnenkyňou žalobcu. Súd poukajúc na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Obdo/28/2016 zo dňa 25.4.2016 dospel preto k záveru, že ak sa aj žalobca o doručení zásielky obsahujúcej napadnutý rozsudok nedozvedel, splnomocnením na preberanie písomností prevzal žalobca zodpovednosť za následky spojené s prevzatím zásielky prostredníctvom splnomocnenca. Zásielka sa v tomto prípade považuje za doručenu okamihom, kedy splnomocnenec adresáta, t. j. žalobcu túto zásielku prevzal. Keďže rozhodcovský rozsudok sa považuje za doručeny žalobcovi do vlastných rúk dňa 22.10.2021, žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku bola podaná na súde elektronicky dňa 10.01.2022, súd poukajúc na ustanovenie § 41 ZoRK konštatoval, že zákonná lehota 60 dní na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku žalobcovi uplynula dňom 21.12.2021, teda žaloba nebola podaná v zákonnej prekluzívnej lehote.

4. Súd prvej inštancie s poukazom na § 40 ods. 1 písm. a) v spojení s § 1 ods. 3 zákona o rozhodcovskom konaní vyhodnotil, že v danom prípade sa nejedná o spor, ktorý by bol vylúčený z rozhodcovského konania, a pokiaľ ide o namietanú neplatnosť rozhodcovskej zmluvy konštatoval, že zákon o rozhodcovskom konaní pripúšťa aj tzv. tacičné uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy, keď podľa § 4 ods. 7 zákona o rozhodcovskom konaní sa rozhodcovská zmluva považuje za písomne uzavretú aj vtedy, ak jej existencia je v rozhodcovskej žalobe tvrdená a v rozhodcovskom konaní žalovaný jej neexistenciu v žalobnej odpovedi nenamietne.

5. Vykonaným dokazovaním mal ďalej súd prvej inštancie preukázané, že žalobcovi bola žaloba v rozhodcovskom konaní doručená do vlastných rúk, a to aj e-mailom dňa 08.10.2021, pričom žalobca bol zároveň poučený o možnosti vyjadriť sa k podanej žalobe v lehote 7 dní od obdržania žaloby. Súd zdôraznil, že aj pre doručovanie rozhodcovskej žaloby a uznesenia o začatí rozhodcovského konania zo dňa 04.10.2021 platia rovnaké závery, ako pri doručovaní rozhodcovského rozsudku, že zásielka prevzatá splnomocnencom žalobcu sa okamihom jej prevzatia považuje za doručenu. Žalobca sa v rozhodcovskom konaní žiadnym spôsobom nevyjadril a platnosť rozhodcovskej zmluvy popieral len v tomto súdnom konaní. V danom prípade teda nenastala situácia, že by žalobca v rozhodcovskom konaní námietku neplatnosti rozhodcovskej zmluvy a z tohto vyplývajúci nedostatok právomoci rozhodcu vec prejednať uplatnil, hoci tak urobiť mohol, keďže rozhodca ho o možnosti podania žalobnej odpovede poučil a žalobu s listinnými dokladmi mu aj riadne doručil.

6. Súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcu na odklad vykonateľnosti žalobou napadnutého rozhodcovského rozsudku s odôvodnením, že žalobca neuviedol také relevantné skutočnosti, na základe ktorých by súd mohol posúdiť opodstatnenosť odkladu vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku a s prihliadnutím na zmeškanie prekluzívnej lehote na podanie žaloby súd tomuto návrhu nevyhovel.

7. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie, a to proti výrokom II., III. a IV. rozsudku a navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na nové konanie a nové rozhodnutie. Žalobca odôvodnil svoje odvolanie tým, že sporové strany žalobca a žalovaný sú súrodenci a v minulosti medzi nimi vznikol právny vzťah, nakoľko žalovaný poskytol

žalobcovi finančné prostriedky vo výške 11 656,53 Eur ako pôžičku, ktorú žalovaný reálne odovzdal bankovými prevodmi žalobcovi. Z dôvodu, že medzi nimi začali vznikať nezhody a absentovala písomná zmluva o pôžičke, rozhodol sa žalovaný vymáhať dlh a podnikal aktivity, ktoré mali zabezpečiť vrátenie dlhu, pričom z nepochopiteľného, resp. zlého úmyslu spor riešil prostredníctvom rozhodcovského konania. Základom rozhodcovského konania je dohoda o vysporiadaní dlhu v splátkach a dohoda o urovnaní zo dňa 20. 08. 2021, ktorej predmetom nie je suma 11 656,53 Eur, ale suma 56 709,55 Eur. Žalobca uviedol, že o vydaní rozhodcovského rozsudku nemal vedomosť. Z dôvodu, že sa v minulosti zdržiaval pracovne v cudzine, splnomocnil na preberanie pošty svoju matku, ktorá aj rozhodcovský rozsudok údajne prevzala, aj keď z listín na doručenie nevyplýva splnomocnenie a tvrdil, že pre absenciu tohto splnomocnenia prevzala jeho matka rozsudok neoprávnene a je sporné, či rozsudok prevzala v lehote, ktorá je uvedená v doručenke, nakoľko dátum prevzatia písomnosti absentuje a je tam uvedený len deň uloženia zásielky 20. 10. 2021. Uviedol, že sa o údajnom dlhu, ktorý bol potvrdený rozhodcovským rozsudkom dozvedel až z exekučného konania a doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Žalobca nesúhlasil s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý zdôvodnil svoje rozhodnutie poukázaním na uplynutie zákonnej lehoty 60 dní na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorá uplynula dňa 21. 12. 2021, a tiež poukázal na následky zmeškania lehoty nepodaním námietky neexistencie alebo neplatnosti rozhodcovskej zmluvy v rozhodcovskom konaní v zmysle § 21 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní. Podľa žalobcu, pokiaľ sa v trestnom konaní preukáže trestnosť a protiprávnosť konania žalovaného, nie je možné, aby takéto konanie požívalo ochranu akýmkoľvek súdom, a trval na tom, že existovali dôvody pre prerušenie konania. Uviedol, že žiadnu dohodu o vysporiadaní dlhu v splátkach a dohodu o urovnaní neuzavrel a takúto dohodu ani nepodpísal. V súvislosti s tým uviedol, že výrok III. rozsudku, ktorý nadväzuje na návrh na prerušenie konania, je z dôvodu zamietnutia prerušenia konania nezákonný, nakoľko súd mal povoliť odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku do skončenia rozhodnutia orgánu činného v trestnom konaní.

8. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť a priznať mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania s tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie považoval za formálne aj vecne správne, dostatočne a logicky odôvodnené. Poukázal na to, že žalobca replikoval svoju argumentáciu z konania pred súdom prvej inštancie. Uviedol, že všeobecný súd v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku nemá možnosť ani právomoc preskúmať hmotnoprávnu časť vzťahu medzi účastníkmi, nakoľko táto už bola prejednávaná a rozhodnutá v rozhodcovskom konaní pred dojednaným rozhodcom. V rozsahu doručovania listín rozhodcom žalobca podľa neho neuniesol dôkazné bremeno svojich tvrdení, keď žalovaný jednoznačne preukázal, že splnomocnil na preberanie pošty svoju mamu. Udelenie takéhoto plnomocenstva má zásadné dôsledky pre adresáta – splnomocnenca, takže nie je možné prijať argumentáciu žalobcu v tomto smere. Poukázal na to, že v rámci dokazovania predložil podací hárok, výkaz doručenia z poštového trakeru, doručenku a v neposlednom rade aj splnomocnenie mamy žalobcu na preberanie pošty. Viac už v tomto smere neexistujú dôkazy, ktoré by bolo možné vykonať. Predloženými dôkazmi teda vyvrátil aj tvrdenia žalobcu, že tento nesplnomocnil svoju mamu na preberanie pošty. Zároveň uviedol, že nie je možné spájať civilné konanie s konaním trestným a podľa jeho informácií trestné oznámenie, ktoré bolo vedené OR PZ Martin pod sp. zn. ČVS:ORP-220/1-VYS-MT-2023 bolo ukončené a trestné oznámenie žalobcu bolo odmietnuté.

9. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací podľa § 34 CSP, prejednal odvolanie žalobcu v rozsahu danom ustanovením § 379 CSP, rešpektujúc svoju viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 CSP, nenariadil pojednávanie, pretože nepovažoval za potrebné doplniť alebo zopakovať dokazovanie (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, a preto podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. a IV. ako vecne správny potvrdil.

10. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie predloženou fotokópiou preukazu splnomocnenca číslo 906093/3/2009 zo dňa 27.05.2019 a oboznámením s obsahom pripojeného rozhodcovského spisu rozhodcu JUDr. Milana Vojteka LL.M. so sídlom Jilemnického 30, 036 01 Martin, pričom zistil, že rozhodcovský rozsudok, ktorý je predmetom tohto konania, bol vydaný dňa 18.10.2021 pod č. R 97/2021. Žalobcovi, ktorý v rozhodcovskom konaní vystupoval v postavení žalovaného, bola týmto rozsudkom uložená povinnosť zaplatiť žalovanému tohto súdneho konania sumu 56.709,55 Eur s príslušenstvom. Rozhodcovský rozsudok bol žalobcovi doručovaný poštou do vlastných rúk, pričom v rozhodcovskom spise sa nachádza originál poštovej

doručenky s ručne vyznačeným názvom doručovanej zásielky „Rozhodcov. rozsudok“, ako aj menom a adresou žalobcu tohto konania. Doručenka je opatrená okrúhlym odtlačkom pečiatky pošty s dátumom 22. 10. 2021, preukazujúcim dátum vybavenia doručenia zásielky. Na poštovej doručenke sa nachádza údaj o uložení zásielky s dátumom 20. 10. 2021 a podpis osoby preberajúcej zásielku. Súčasťou rozhodcovského spisu je aj výpis Slovenskej pošty o sledovaní zásielok, z ktorého je zrejmé, že zásielka s podacím číslom F. bola podaná na pošte v Martine dňa 18. 10. 2021, následne bola dňa 20. 10. 2021 uložená na pošte D. E. C. a dňa 22. 10. 2021 na tej istej pošte bola aj vydaná.

11. Z rozhodcovského spisu mal súd prvej inštancie ďalej preukázané, že žalobcovi bola doručovaná rozhodcovská žaloba s prílohami, spolu s rozhodcovským uznesením sp. zn. R 97/2021 zo dňa 04.10.2021. Uvedené listiny boli žalobcovi doručené dňa 08.10.2021, skutočnosť ktorá vyplýva z doručienky nachádzajúcej sa v rozhodcovskom spise, kde pri podpise preberajúcej osoby je uvedená poznámka „SPL“. Žalobca bol v uznesení poučený o možnosti vyjadriť sa k podanej žalobe a o práve podať žalobnú odpoveď v lehote do 7 dní od obdržania žaloby. V rozhodcovskom spise sa žalobná odpoveď žalobcu nenachádza. Súčasťou rozhodcovského spisu je e-mailová komunikácia z obdobia od 08.10.2021 do 13.10.2021, kde z e-mailovej adresy „A. <XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX@XXXXX.XXX>“ bola dňa 08.10.2021 o 16:05 hod. odoslaná odpoveď na otázku rozhodcovskej tajomníčky, či mu boli doručované listiny pripojené v predchádzajúcom e-maily (pozn. uznesenie o začatí rozhodcovského konania zo dňa 04.10.2021, uznesenie o nariadení predbežného opatrenia zo dňa 04.10.2021 spolu so žalobou a dôkazmi k žalobe priloženými) s textom: „Áno bolo doručené.“

12. Podľa § 4 ods. 7 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, v znení neskorších predpisov, rozhodcovská zmluva sa považuje za písomne uzavretú v rozsahu predmetu podanej žaloby aj vtedy, ak je jej existencia tvrdená v žalobe a žalovaný v žalobnej odpovedi doručenej rozhodcovskému súdu jej existenciu nenamietne.

13. Podľa § 21 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, v znení neskorších predpisov, účastník rozhodcovského konania, ktorý chce uplatniť námietku nedostatku právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy, môže tak urobiť v rozhodcovskom konaní najneskôr pri prvom úkone vo veci samej. Toto časové obmedzenie neplatí pre námietku neplatnosti rozhodcovskej zmluvy zakladajúcej sa na tom, že o veci nemožno rozhodovať v rozhodcovskom konaní, alebo, že vo veci má byť rozhodované podľa osobitného zákona; 1a) túto námietku možno uplatniť až do skončenia ústneho pojednávania, pri písomnom konaní až do vydania rozhodcovského rozsudku. Námietku, že sporná otázka prekračuje právomoc rozhodcovského súdu, musí účastník rozhodcovského konania uplatniť najneskôr vtedy, keď sa počas rozhodcovského konania o tejto otázke dozvie.

14. Podľa § 40 ods. 1 písm. a) zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, v znení neskorších predpisov, tuzemský rozhodcovský rozsudok môže byť zrušený príslušným súdom len na základe žaloby účastníka rozhodcovského konania podanej proti druhému účastníkovi rozhodcovského konania, ak účastník rozhodcovského konania preukáže, že

1. nemal spôsobilosť uzavrieť rozhodcovskú zmluvu, rozhodcovská zmluva nebola uzavretá v súlade s právnym poriadkom, podľa ktorého sa na základe dohody zmluvných strán mala rozhodcovská zmluva uzavrieť, alebo že takáto dohoda nebola uzavretá, podľa právneho poriadku Slovenskej republiky,

2. nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu, o rozhodcovskom konaní alebo že mu nebolo umožnené sa zúčastniť na rozhodcovskom konaní,

3. rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, pre ktorý nebola uzatvorená rozhodcovská zmluva, alebo ktorý nie je v medziach rozhodcovskej doložky, alebo že rozsudok prekračuje dosah dohovoru o rozhodcovi alebo dosah rozhodcovskej doložky; ak ale môžu byť časti rozhodcovského rozsudku vo veciach podrobených rozhodcovskému konaniu oddelené od častí rozsudku pojednávajúcich o veciach, ktoré nie sú mu podrobené, súd zruší rozhodcovský rozsudok len v dotknutej časti,

4. rozhodcovský súd nebol ustanovený, rozhodcovské konanie neprebiehala spôsobom dohodnutým účastníkmi rozhodcovského konania alebo že sa táto dohoda neuzavrela, ak ustanovenie rozhodcovského súdu alebo priebeh rozhodcovského konania bol v rozpore s ustanoveniami tohto zákona, ak tieto skutočnosti mohli mať vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

15. Podľa § 40 ods. 4 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, v znení neskorších predpisov, na dôvody zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. a) súd neprihliadne, ak ich účastník

nenamietal v konaní pred rozhodcovským súdom v lehote na to ustanovenej, inak bez zbytočného odkladu.

16. Podľa § 41 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, v znení neskorších predpisov, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 60 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

17. Podstata rozhodcovského konania spočíva v mimosúdnom riešení sporov, pričom samotné rozhodcovské konanie je alternatívou konania pred všeobecnými súdmi, keď jeho významnými prednosťami oproti konaniu pred všeobecnými súdmi sú flexibilita a rýchlosť konania, jeho neformálnosť a nižšie trovy konania. Pri tomto konaní zákon počíta s minimálnymi zásahmi všeobecných súdov do výsledkov rozhodovacej činnosti rozhodcovských súdov, pretože v súlade s § 40 zákona o rozhodcovskom konaní možno tuzemský rozhodcovský rozsudok napadnúť žalobou na príslušnom všeobecnom súde len z taxatívne vymedzených dôvodov, ktoré spočívajú v dodržiavaní zákonnosti. Aj keď toto rozhodcovské konanie možno označiť za menej zložitú procedúru, než aká je vlastné konanie pred všeobecnými súdmi, je v rámci neho nevyhnutné dodržiavať zásady spravodlivosti a zákonnosti.

18. Preskúmaním veci odvolací sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku nie je úlohou súdu skúmať hmotnoprávne aspekty záväzkového vzťahu pri nároku uplatnenom v rámci rozhodcovského konania, ktoré boli predmetom posúdenia rozhodcovským súdom. Predmetom konania o zrušenie rozhodcovského rozsudku je preskúmanie, či boli splnené zákonné podmienky pri procesnom postupe a vydaní rozhodnutia rozhodcovského súdu v rozhodcovskom konaní za predpokladu preukázania splnenia zákonných podmienok na zrušenie rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní. Preto súd prvej inštancie postupoval správne, keď sa v tomto konaní zameril len na priebeh rozhodcovského konania, ktoré predchádzalo vydaniu žalobou napadnutého rozhodcovského rozsudku.

19. Z odôvodnenia rozhodcovského rozsudku vyplýva, že právomoc konať a rozhodovať spor pred rozhodcom bola založená rozhodcovskou doložkou uvedenou v dohode o vysporiadaní dlhu v splátkach a dohode o urovnaní z 20. 08. 2021 podľa § 4 uzatvorenej medzi veriteľom a dlžníkom. Podľa tejto rozhodcovskej doložky sa účastníci tohto hmotnoprávneho vzťahu dohodli, že okrem tých sporov, pri ktorých to zákon č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní výslovne vyžaduje, predložia všetky spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v súvislosti s touto zmluvou rozhodcovi JUDr. Milanovi Vojtekovi so sídlom Jilemnického 30, 036 01 Martin, ktorý bude v písomnom konaní konať podľa slovenského právneho poriadku a podľa rozhodcovských pravidiel zverejnených na www.arbitraz.sk.

20. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že z dôvodu neuplatnenia námietky neplatnosti rozhodcovskej zmluvy v rozhodcovskom konaní žalobcom, súd v zmysle § 40 ods. 4 zákona o rozhodcovskom konaní na dôvody zrušenia rozhodcovského rozsudku, ktoré účastník nenamietal v rozhodcovskom konaní, neprihliadne. Žalobcovi bola doručená rozhodcovská žaloba s prílohami spolu s rozhodcovským uznesením sp. zn. R 97/2021 zo dňa 04.10.2021, a to dňa 08.10.2021, čo vyplýva z doručenky nachádzajúcej sa v rozhodcovskom spise, kde pri podpise preberajúcej osoby je uvedená poznámka „SPL“. Zároveň žalovaný osobitne emailom potvrdil doručenie. Žalobca bol v uznesení poučený o možnosti vyjadriť sa k podanej žalobe a o práve podať žalobnú odpoveď v lehote do 7 dní od obdržania žaloby. Žalovaný žalobnú odpoveď nepodal. Pokiaľ žalovaný námietku nedostatku právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy pri prvom úkone vo veci samej v rozhodcovskom konaní neuplatnil, nárok na zrušenie rozhodcovského rozsudku z dôvodu námietky nedostatku právomoci rozhodcovského súdu pre neplatnosť alebo neexistenciu rozhodcovskej zmluvy na príslušnom všeobecnom súde s odkazom na ustanovenie § 40 ods. 1 písm. a) ZoRK, už úspešne uplatňovať nemôže (pozri rozsudok Najvyššieho súdu SR č. k. 3MOBdo/5/2013 zo dňa 29.05.2014). V konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku súd nie je oprávnený vykonávať jeho meritórny prieskum, na takýto prieskum nemá zo zákona žiadnu právomoc a vo vzťahu k rozhodcovským súdom nepôsobí ako opravná inštancia.

21. Žalovaný v odvolaní ďalej namietal, že o vydaní rozhodcovského rozsudku nemal vedomosť a spochybnil oprávnenosť doručenia rozhodcovského rozsudku s tým, že pre absenciu splnomocnenia

prevzala jeho matka rozhodcovský rozsudok neoprávnene a na doručení absentuje deň prevzatia zásielky. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na vykonané dokazovanie, z ktorého vyplýva, že v rozhodcovskom spise sa nachádza originál poštovej doručky s označením rozhodcovský rozsudok ako aj menom a adresou žalobcu tohto konania. Doručka je opatrená okrúhlym odtlačkom pečiatky pošty s dátumom 22. 10. 2021, preukazujúcim dátum vybavenia doručenia zásielky. Na poštovej doručení sa nachádza údaj o uložení zásielky s dátumom 20. 10. 2021 a podpis osoby preberajúcej zásielku. Súčasťou rozhodcovského spisu je aj výpis Slovenskej pošty o sledovaní zásielok, z ktorého je zrejmé, že zásielka s podacím číslom F. bola podaná na pošte v Martine dňa 18. 10. 2021, následne bola dňa 20. 10. 2021 uložená na pošte D. E. C. a dňa 22. 10. 2021 na tej istej pošte bola aj vydaná.

22. Odvolateľ v rámci odvolania uviedol, že z dôvodu jeho pôsobenia v zahraničí splnomocnil na preberanie pošty svoju matku, čo vyplýva aj z fotokópie dokladu Slovenskej pošty a.s. – preukazu splnomocnenca číslo 906093/3/2009 zo dňa 27.05.2019, s neobmedzenou dobou platnosti. Žalobca ako splnomocniteľ týmto splnomocnením splnomocnil na preberanie zásielok, vrátane zásielok so službou „Do vlastných rúk“ osobu menom C. B. (č.i. 99 súdneho spisu). Žalobca udelenie splnomocnenia nepoprel, naopak jeho existenciu potvrdil, a pokiaľ ide o podpis na doručkách, nenavrhol žiadne relevantné dokazovanie, ktorým by sa vyvrátila domnienka, podľa ktorej údaje v doručení sa považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak. Pri písomnostiach doručovaných do vlastných rúk môže totiž ich prijatie na doručení potvrdiť adresát zásielky alebo ním splnomocnená alebo poverená osoba. Doručka je podľa § 111 ods. 1 CSP verejnou listinou. Ak strana konania spochybňuje správnosť údajov uvedených na doručení (namietala, že zásielku neprevzala oprávnená osoba), je povinná o tom súdu predložiť dôkaz, a týmto spôsobom preukázať svoje tvrdenie (pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR z 27. októbra 2010, sp. zn. 4 Cdo 240/2010).

23. S poukazom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol správne, keď žalobu zamietol aj z dôvodu, že bola podaná po uplynutí zákonnej 60 dňovej prekluzívnej lehoty, ktorá uplynula dňa 21. 12. 2021.

24. Správny bol aj záver súdu prvej inštancie, že trestné konanie nemôže ovplyvniť závery súdu v tomto konaní, pretože trestné konanie je založené na vyšetrovacom princípe, a jeho predmetom je zisťovanie, či došlo ku konaniu naplňujúcemu znaky skutkovej podstaty trestného činu, zatiaľ čo civilné sporové konanie je založené na kontradiktórnosti a zodpovednosti sporových strán, a v danom prípade predovšetkým na vyhodnotení toho, či bola žaloba podaná včas. Zároveň odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, ktoré nebolo odvolaním žalobcu napadnuté, zostáva týmto rozhodnutím nedotknuté.

25. Nakoľko súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol, rozhodol o nároku na náhradu trov konania podľa úspechu strán v konaní správne podľa § 255 ods. 1 CSP a žalovanému, ktorý mal v konaní plný úspech vo veci priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

26. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. a IV. podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

27. Pokiaľ ide o rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým zamietol návrh na povolenie odkladu vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku (výrok III.), podľa ustanovenia § 357 (a contrario) CSP odvolanie nie je prípustné proti zamietnutiu návrhu o odklade vykonateľnosti. Civilný sporový poriadok v § 357 CSP zakotvuje prípustnosť odvolania len proti uzneseniu súdu o odklade vykonateľnosti, nezakotvuje ju všeobecne proti uzneseniu súdu, ktorým súd rozhodol o návrhu na odklad vykonateľnosti. Z toho vyplýva, že odvolanie je prípustné len v prípade, ak súd návrhu na odklad vykonateľnosti vyhovel. Vzhľadom na uvedené odvolací súd v zmysle § 386 písm. c) CSP odmietol odvolanie žalobcu proti výroku III., ktorým súd prvej inštancie návrh na povolenie odkladu vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku zamietol. Zároveň odvolací súd dodáva, že nesprávne poučenie v napadnutom rozsudku o prípustnosti odvolania proti výroku III., nemohlo mať za následok pripustenie odvolania, keďže zákon takúto možnosť nepripúšťa. Sudca nie je delegovaný priznať účastníkom konania viac práv ako im priznáva samotný zákon.

28. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že nárok na ich náhradu v plnom rozsahu priznal žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne v súlade s § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie.

29. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaťom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolať v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).